

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. V. Kulkauskas, M.T.C.

DOROVINIS PUVIMAS

Kas nori būti išganytas, tas privalo gyventi pagal Kristaus ir Katalikų Bažnyčios dvasią ir mokslą, o ne pagal pasaulio prasimanymus ir jo visas išrastas "stailas."

Pasaulio dvasia yra šetono dvasia. Ją Kristus pasmerkė, dabar smerkia ir amžinai smerks. Pasaulio dvasia darė ir daro žmones velniais, ar velniškos dvasios vergais, taip kaip Kristus dvasia daro žmones tikrais Dievo vaikais.

Žmogus yra sutvertas ir atpirktas, kad jis būtų Dievo vaiku ir liktų dangaus amžinu piliečiu. Jis toks niekuomet nebus, jei jis gyvens pagal šio pasaulio dvasią.

Kurie žmonės laikosi šio pasaulio dvasios, tai jų gyvenimas yra "akių pageidimas, kūno pageidimas ir gyvenimo puikybė."

Tokių žmonių dauguma labai nekenčia tikėjimo, Dievo Bažnyčios ir tikinčiųjų žmonių, nors tie dalykai jiems nieka bloga nedaro. Ar ne velnias kelia juose tą neapykantą.

Pačių dar neva tikinčiųjų, katalikų daug laikosi pasaulio dvasios ir jo madų. Daugybė katalikų moterų ir merginų rėdosi taip, kad tik patenkintų savo puikybę, savo kūno ir kitų geidimus. Jos rėdosi taip, kad pasotintų visokių ištvirkėlių "akių pageidimą." Bet kiek jos dar prisideda prie visų nekalčiųjų piktinimo ir tvirkinimo. "O vargas pasauliui dėl papiktinimų," pasakė Išganytojas.

Ar toms moterims ir merginoms būtinai reikalingi tokie papiktinantieji parėdai? Kur tau? Visiškai ne. Bet velnias per pasaulio dvasią pavergė jas, apjakino jas, sukvaillino jas ir jos dėl kelių nepadorių skarmalų ant savo vargšo kūno pardavė savo sielą velniui ir dar kitus ten traukia.

Pasaulio dvasios katalikai jau nekalba savo namuose maldų, nes tai yra ne "staila;" jie neturi savo kambariuose nė kryžiaus, nė šventųjų paveikslų, nes "ką apie juos pamanytų jų netikintieji draugai ir draugės?" Jie pasirenge visas šventenybes žemėje palaidoti, ar ugnyje sudėginti, kad tik jų nepalaikytų atsilikusiais nuo "šių laikų kultūros ir pažangos," kuriuose kas tik labiau yra velniško, tas labiau vertinama.

Toki katalikai retai randa laiko eiti bažnyčion klausyti Mišių, o jau dalyvaujant kitose pamalduose jų niekuomet nematysi. Mat, jie labai bijo ir drėta, kad kas nors jų nepavadintų "davatkomis." O būti veidmainiais katalikais, "pabaltintais grabais," nešioti pasaulio vergų dėmes; pūti ir gesti savo viduje, savo dvasioje, tai visa tai nieko, nes "pasaulyje dabar visi taip daro. Jei dėl to teks eiti pragaran, tai ne vienam." Velnias moka tokius paguosti ir suraminti.

Pasaulio dvasia rūpinasi išgrūti iš visur tikėjimo pamokas. Stumia jas laukan iš mokyklų, trukdo ir kliudo katalikų mokyklas ir kur tik galima jas uždaro; visokiau-

sių sportų išradimais traukia vaikus ir jaunuomenę nuo tikybinių pamokų.

Katalikų jaunuomenė jau negali pakęsti bažnyčioje 15 ar 20 minučių pamokslu. Ją jis perilgas. Gi ji visiškai nemoka ir nesupranta tikėjimo dalykų. Jei ko buvo išmokusi katalikų mokyklose, ar sekmadienių pamokose, tai jau to viso didžiumą spėjo pamiršti. Aiškus dalykas. Bažnyčioje neduoda to, kas yra "akių pageidimas ir kūno pageidimas," o duodama, kas yra sugedusiam kūnui ir supasaulėjusiai dvasiai ne skanu, bet sielai išganinga. Ta pati jaunuomenė, gero kai užsimokėjus, išsėdi tvankiame teatre, ar krutamuosiuose paveikluose net kelias valandas, nes tie, ten matomi dalykai tenkina "akių pageidimą ir kūno pageidimus." Bet tuose teatruose ir suaugusieji ir ypač jaunuomenė gauna dorovinį puvimą, kuris, galutinai, suėda tikėjimo likučius ir gamina pasaulio dvasios vergų ir velnio karalystės piliečių.

Pasaulio dvasios žmonės tą ir švenčiausią ir neliečiamą, Dievo skirtą ir sutvarkytą moterystę paverčia tik purvinausių, žemiausių geidulių tenkinimo priemone. Dievo skirtą moterystei tikslą jie atmetė ir jį jau užmiršo. Jo vieton pastatė save su visais ištvirkimais savo kūno geiduliais ir su velnio čar jų protui padiktuotais prasimanymais. Moterystė pasaulio dvasios žmonių jau suradyta. Ją kaip vėžio liga dabar graužia divorsai, gimdymo kontrolė, bergždinimai ir tam panašūs velnio dvasios asmenų išradimai.

Šios pasaulio dvasios netrūksta ir daugeliui katalikų. Jie, vargšai, bando "dviem ponam tarnauti." Nenorėtų išsižadėti Dievo ir amžinos laimės, bet moterystėje norėtų gyventi kaip pasaulio dvasios žmonės. Sėdi ant dviejų kėdžių ir, galutinai, žnektels ant žemės tarp jų.

Gaila tų pasaulio dvasios vergų. Jie yra velnio pavaldiniai ar nori, ar nenori. Jie jam teks, jei jų niekas negelbės. Jiems pagalbą privalo eiti ne vien vienuoliai ir kunigai, bet visi tikintieji, kurių pasaulio dvasia nepavergė. Tikintieji turi spindėti visur ir visuomet, drąsiai ir tvirtai savo tikėjimu

ir kilniais darbais, kuriuos jis įkvepia ir kurių pavyzdį mums duoda Kristus ir Jo šventieji.

Tikintieji, kurie slapstosi su savo tikėjimu, bus atsakomingi, kaip tas tarnas, kuris, gavęs vieną talentą, užkasė jį žemėn. Jis jį visą gražino savo laiku savo valdovui, bet nebuvo pagirtas, o papeiktas ir net nubautas, kad nepadarė pelno.

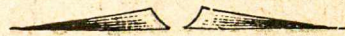
Tikintiesiems nepakanka išlaikyti šiaip taip gautą tikėjimą, bet jie privalo taip jį naudoti, kad kitus žmones trauktų į tikėjimą ir neštų. Dievui pelno.

Kiekvienas tikis katalikas privalo stoti "Katalikų Akeijon" ir imti ant savęs dalį misijonieriaus apaštalo darbo. To darbo yra visokiausio: palaikyti ir platinti katalikų spaudą; privesti į katalikišką moterystę gyvenančius civilinėje moterystėje; surasti, kurių buvusių katalikų, ar apsileidusių katalikų vaikai nekrikštyti, ir pasidarbuoti, kad jie būtų apkrikštyti; surasti vaikų, kurie dėl tėvų apsileidimo liko neišmokyti katekizmo, neprirengti prie šventų sakramentų ir jiems padėti tą jų nuostolį prašalinti; traukti vis daugiau katalikų į brolijas, kurių nariai viešai, bendrai eina dažnai prie šv. Komunijos.

Laikas būtų susimąstyti steigti "vasarines kempes" vaikams ir jaunuomenei. Ato-stogų metu, gyvendami be jokio darbo, be jokios priežiūros miestuose jie noroms nenoroms pripranta, nuobodumui nustumti, visur valkiotis, išlaisdyti visus purvinus, nedorius užkampius, kortuoti, sulindus svetimų namų tarpduriuose ir net ant gatvių kampų.

Nekuriuos jų pavilioja į savo "kempes" visokiausi propagandistai ir jiems iškiepija naujų idėjų, kurios išstumia tikėjimą ir dieviškosios dorovės taisykles.

Pasaulio dvasia dabar gadina visus žmones, bet labiausiai nesusipratusią, neprityrusią jaunuomenę. Ta velniška dvasia visiems stengiasi iškiepinti mėgimą palaidos laisvės, greičiausia gi jon palekia daugiau išpūdziais, jausmais, negu protu besivaduojančią jaunuomenę.

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Šv. Mork. 7, 31-37.

NUO metu Jėzus vėl palikęs Tyro ribas, per Sidoną atėjo pas Galilėjos jūrą, eidamas Dekapolio krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis įdėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo seilėmis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiduso ir jam tarė: Effeta, tai yra, atsi-
verk. Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsirišo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam apie tai nesakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė; jis daro, kad kurtiniai girdėtų ir kad nebyliai kalbėtų.

* * *

Lekcija

1 Kor. 15, 1-10.

ROLIAI: Aš primenu jums evangeliją, kurią jums skelbiau, kurią jūs ir priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir būsite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau, nebent jūs būtumėte veltui įtikėję. Nes aš jums padaviau visupirmą, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečią dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kėfui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebėra gyvi iki dabar, kaikurie gi užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. Visupaskiausia gi jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštalu, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir jo malonė nebuvo manyje bergėdžia: aš dirbau daugiau už juos visus; tačiau ne aš, bet su manim esanti Dievo malonė.

Šv. Povilas įrodo Kristaus atsikėlimą ir Jo pasirodymus.

Šv. Povilas Apaštalas, šios dienos lekcijoje, primena Korinto krikščionims Evangeliją, kurią jis jiems skelbė, ir sako, kad jie bus išganyti, jei jie ją užlaikys. Ta Evangelija, Šv. Povilo jiems apsakytą, yra mokslas, kurį skelbė Patsai Kristus. Visi, kurie priims šį mokslą su tikinčia širdimi ir pagal ją gyvens, bus išganyti. Bet Šv. Povilas šioje lekcijoje supranta išimtinai svarbiausią ir pagrindinę mūsų tikėjimo tiesą, būtent, Kristaus atsikėlimą, nes jis tuojau nurodo, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, buvo palaidotas ir trečią dieną prisikėlė. Korinte buvo klaidingi mokytojai, kurie neigė mirusiųjų atsikėlimą. Apaštalas įrodo jų klaidingą mokymą, paįmdamas stipriausį įrodymą Kristaus prisikėlimo tikrenybę, jis sako, taip yra tikra, kad Kristus prisikėlė, taip pat yra tikra, kad mes atsikelsime. Šv. Povilas įrodo Kristaus prisikėlimo tiesą iš Jo pasirodymų, sakydamas, kad Kristus prisikėlęs, pasirodė.

1. Kristus pasirodė Apaštalams ir kitiems tikintiesiems.

1. Pirmas, kurį prisikėlęs Išganytojas savo pasirodymu pagerbė, buvo Kėfas-Petras. Sugrįžus dviem mokytiniais iš Emmaus į Jeruzalę, "jie rado susirinkusius vienuoliką ir kitus draug su jais buvusius, kurie sakė: Viešpats ištikrųjų atsikėlė ir pasirodė Simonui" (Luk. 24, 23-24). Išganytojas padaręs Šv. Petrą savo Vikaru, savo Bažnyčios ant žemės matomąja galva, norėjo jį atžymėti virš visų kitų Apaštalu, pirmiausiai jam pasirodė.

2. Šv. Povilas sako, po to, Kristus pasirodė vienuolikai. Tas atsitiko Velykų pirmadienio vakarą, kuomet Jėzus pasirodė Apaštalams nesant Tomui ir atsistojęs jų tarpe, tarė: "Ramybė jums." ir davė jiems galią aleisti ir užlaikyti nuodėmes. Po aštuonių dienų Jis vėl jiems pasirodė ir tarė Tomui, kurs buvo draug su jais, palytėti žaizdų vietas (Jon. 20). Šiuose pasirodymuose paža-

dėjimas, kurį kalbėjo jiems Didįjį Ketvirtadienį, išsipildė: *“Taip jūs dabar, tiesa, turite nuliūdimo; bet aš vėl jus matysiu; tuomet jūsų širdis džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų neatims”* (Jon. 16, 22-). Apaštalai labai nuliūdo, kuomet Jėzus nuo jų buvo paimtas, prie Kurio jie visa savą širdimi buvo prisirišę, bet po Jo atsikėlimo, jie vėl išvydo Jį, dideliai džiaugėsi, ir šio džiaugsmo niekas iš jų negalėjo atimti, nes prisiminimas, kad Jėzus, mūsų Viešpats ir Išganytojas, mūsų Apgynėjas ir Atlygintojas yra gyvas, stiprina juos kęsti su džiaugsmu persekiojimus, kentėjimus ir mirti kankinių mirtimi. Krikščėnys, kurie myli Dievą, džiaugiasi kaip Apaštalai Kristaus atsikėlimu, ir šitas jų džiaugsmas glūdi Kristuje, Kurs garbingai atsikėlęs, įėjo į savo amžiną garbę, ir taip pat džiaugiasi patys savyje, nes Jėzus savo atsikėlimu apvainikavo mūsų atpirkimo darbą.

3. Apaštalas sako, kad *“Jėzus pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebėra gyvi iki dabar, kai kurie gi užmigo.”* Mūsų Išganytojas įsakė Apaštalams eiti į Galilieją, ir prižadėjo, atsikėlęs jiems pasirodyti. Jie buvo klusnūs Viešpaties įsakymui, nuėjo į Galilieją, iki Taboro kalno, ant kurio atsikėlęs Išganytojas pasirodė Apaštalams ir daugeliui kitiems tikintiesiems, skaičiuje apie penkiems šimtams asmenų. Visi matė Jį savomis akimis ir įsitikinę Jo atsikėlimo tiesa, jie klaupėsi, nusilenkė ir pagarbino Jį. (Mat. 28, 16-17). Šv. Povilas Kristaus prisikėlimo tiesos įrodo aiškų tikrumą, nes penki šimtai asmenų sykiu matė Jį atsikėlusį.

Privalome visa širdimi dėkoti mūsų Išganytojui už suteikimą mums taip aiškios Jo prisikėlimo tiesos įrodymą, kurs yra mūsų tikėjimo ir vilties pamatas, pagal Apaštalo žodžius: *“Jei Kristus neatsikėlė, tai jūsų tikėjimas yra tuščias, ir jūs dar tebesate savo nuodėmėse. Todėl ir užmigusieji Kristuje yra žuvę. Jei tik šiame gyvenime turime vilties Kristuje, mes esame labiau apgailėtini už visus žmones. Bet ištikrųjų Kristus yra prisikėlęs iš numirusiųjų kaip užmigusiuji pirmonė”* (I. Kor. 15, 17-20).

4. Apaštalas toliau įrodinėja Kristaus atsikėlimą, tvirtindamas, kad *Jėzus pasirodė*

Jokūbui, po to visiems Apaštalams. Šv. Povilas mini Jokūbą Apaštalą, kurs buvo Kristaus giminaitis ir Jeruzalės vyskupas. Evangelijoje nėra užrašyta, kad Jėzus pasirodė Jokūbui. Tas rodo, kad Evangelistai ne viską užrašė, ką Išganytojas padarė ir pasakė, kaip Šv. Jonas savo Evangelijos užbaigoje sako: *“Yra dar daug ir kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jei kiekvienas iš jų būtų atskirai parašytas, tai manau, kad ir visas pasaulis negalėtų sutalpinti visų knygų, kurios reiktų parašyti”* (Jon. 21, 25). Tais žodžiais Šv. Jonas įspėja mus, taip pat, tikėti ir priimti padavimą, kaip Šv. Povilas rašo mums: *“Taigi, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykite padavimus, kurių išmokote ar tai žodžiu, ar mūsų laišku”* (II. Tesal. 2, 15). Šv. Povilas sakydamas, po to Jėzus pasirodė visiems Apaštalams, turi mintyje tą pasirodymą, kurį aprašo Šv. Lukas, Jėzui žengiant į dangų: *“Iš ten Jis nusivedė juos Betanijos linkon ir pakėlęs savo rankas palaimino juos. Laimindamas gi Jis atsiskyrė nuo jų ir pasikėlė į dangų. Jie pagarbino Jį ir su dideliu džiaugsmu sugrižo į Jeruzalę”* (Luk. 24, 50-52).

II. Kristaus pasirodymas pačiam Povilui

1. Šv. Povilas su džiaugsmu apsako taip didelę malonę — Kristaus jam pasirodymą: *“Visupaskiausią gi Jis pasirodė man.”* Čia Apaštalas kalba Jėzaus pasirodymą jam kelyje į Damaską. Šv. Povilas, kaip skaitome Šventame Rašte, išgavęs iš Jeruzalės vyriausiojo kunigo laiškus į Damasko sinagogas, su intencija, visus krikščėnionis, kuriuos tik ras, galėtų apkalęs atvesti į Jeruzalę. *“Bekeliandamas jis prisiarino prie Damasko. Ėmė apšvietė jį šviesa iš dangaus. Parpuolęs ant žemės, jis išgirdo balsą, kurs jam sakė: Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji? Jis tarė: Kas tu, Viešpatie? Tas atsakė: Aš Jėzus, kurį tu persekioji. Sunku tau spardyti prieš akstiną. Drebėdamas ir nustebę jis paklausė: Viešpatie, ko nori, kad daryčiau? Viešpats Jam atsakė: Kelkis ir eik į miestą; tenai bus tau pasakyta, kas tau reikia daryti”* (AD. 9, 1-6). Kas atsitiko Šv. Povilui kelyje į Damaską, buvo tikras, realus Kristaus pasirodymas, toks kaipo vienas Jo pasirodymų po prisikėlimo Apaštalams.

2. Šv. Šv. Povilas mąstydamas stebūklin-gąjį Išganytojo pasirodymą, giliai nusiže-mina, vadindamas save lyg nelaiku gimusį. *“Nes aš esu mažiausias tarp apaštaly, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo Bažnyčią.”* Apaštalas gyvai persiėmęs nusižeminimo dvasia mintyjo, kad jis neužsipelnė taip didelę malonę ir aukštybę, kuriomis Dievas jį apdovanojo, širdingai gailėsi, kad jis persekiojo Dievo Bažnyčią. Tiesa, kaip žinome, jis dar būda-mas jaunutis, buvo aršus krikščionių prie-šas, džiaugėsi Šv. Stepono mirtimi ir laikė drabužius tų, kurie užmušė jį akmenimis. Jo neapykanta prieš krikščionis padidėjo. Jis persekiojo krikščionis kiek tik galėjo, ir jei būtų buvę jo galioje, jis būtų išnaikinęs krikščionių religiją nuo žemės veido. Jis klaidingai suprato ir veikė daugiau iš neži-nojimo negu iš širdies blogybės. Jis buvo išauklėtas prieš krikščionių religiją; neapy-kanta prieš krikščionis jo kūdikystėje buvo jam įkvėpta; jis buvo iš skaičiaus tų, kurie manė, kad jie darė Dievui patarnavimą per-sekiodami ir užmušdami krikščionis. Taip, jo nežinojimas buvo didelis, tačiau nieku bū-du nepateisinamas, nes jis privalėjo ištirti krikščionių religiją, ypač kaip jis buvo mo-kytas žmogus, reikėjo taip padaryti. Apa-talai ir tikintieji vedė labai šventą gyveni-mą ir darė didelius stebūklus. Jo sąžinė taip pat, privalėjo jam priminti, kad ne teisėta ir ne teisinga persekioti už tikėjimą krikš-čionis, kurie niekam nedarė bloga.

3. Šv. Povilas baigia šios dienos lekcija žodžiais: *“Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir Jo malonė nebuvo manyje bergždžia.”* Jis užtikrina mus, kad jis pakeltas į Apaštalo didybę ne jo nuopelnais, bet Dievo malone. Jis prisipažįsta buvęs didelis nusidėjėlis, persekiojęs Dievo Bažnyčią ir Kristus jį iš-sirinko į savo Apaštaly skaičių. Jis sako, kad Dievo malonė nebuvo manyje bergždžia. Jis teisingai taip sakė, nes jis ištikimai nau-dojo jam duotą Dievo malonę jo paties šven-tėjimui, žydų ir pagonių atvertimui. Jis lai-kė save visiems žmonėms skolingui ir jo nuo-latinis rūpestis laimėti Kristui sielas. Kaip upė niekad os nenustoja, bet nuolatos plau-kia, iki išsytuštija jūroje, taip Šv. Povilas nežinojo poilsio arba ramybės; jis keliavo

nuo vietos į vietą, ir visur skelbė prikry-žiuotąjį Kristų. Dievo meilė jį ragino už-baigus vieną darbą, pradėti kitą, iki baigė savo bėgį ir pasiekė amžinybės jūrą. Kas gali apsaityti jo vargus ir skausmus, kuriuos jis iškentėjo savo gyvenime. Jis pats sako, didelius kentėjo vargus, kalėjimus, alkį, troš-kulį, šaltį, nemiegojimą, drabužių trukumą, jis buvo rykštėmis plaktas, akmenimis muš-tas ir tris kartus nukentėjo laivo sudužimą (II. Kor. 11, 23-28). Jis dirbo ir kentėjo didesnei Dievo garbei, rūpinosi kitų ir savo išganymu, baudė savo kūną ir stengėsi jį pa-vergti, kad kartais, kitiems apsaityjęs, pats nepasidarytų peiktinas. (I. Kor. 9, 27).

Šv. Povilas gerai sunaudojo jam duotą Dievo malonę, kuri nebuvo jame bergždžia. Jo buvo džiaugsmas, dėl Kristaus meilės ken-tėti, Jam darbuotis, ir kodaugiausia sielų Jam pelnyti. Jis viską galėjo Kristuje, Kurs jį stiprino. Jis nesidavė niekų būdu atsitrauk-ti nuo Kristaus, didžiausius pavojus, net pa-čią mirtį Jo meilei mieliam paaukojo, narsiai kovojo su išganyto priešais, gerą bėgį iš-bėgo ir susijungė su Dievu amžinai dangiš-koje laimėje.

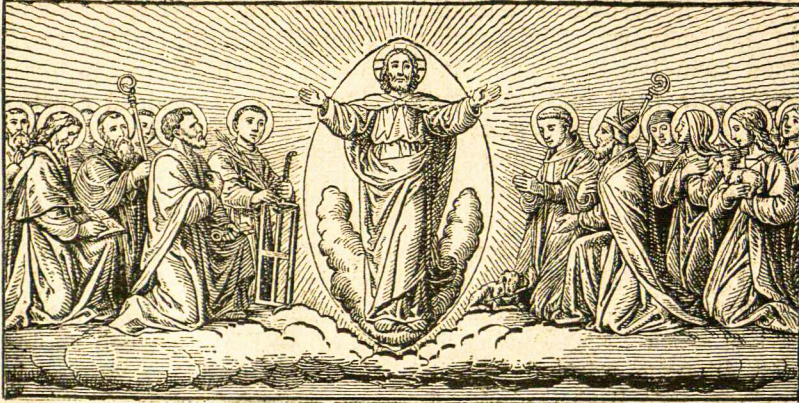

GERBIAMIESIEMS MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJAMS ŽINOTINA

Trečiadienį, liepos 18 d., vakare, Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos, Chicagos apskričio, įvyko mėnesinis susirinkimas, Aušros Vartų Parapijos mokyklos kambaryje.

Nutarta, šį metą, suruošti didžiulį pikniką Marijonų farmoje-ūkyje, rugsėjo 16 d. Kas metas, panašus piknikas įvykdavo Darbininkų dienoje — Labor Day. Bet, šįmet, šis mūsų gerb. Rėmėjų tradicinis išvažiavimas į Marijonų farmą, dėl svarbių priežasčių, tapo nukeltas iš Darbininkų dienos, rugsėjo 3 d. į rugsėjo 16 d.

Prašome visus gerb. Rėmėjus, rugpiūčio 15-tos dienos vakarą, atvykti į mėnesinį susirinkimą, kurs bus Aušros Vartų parapijos mokyklos kambaryje, nes turime kelis svarbius klausimus išspręsti.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

VIENYBĒ BAŽNYČIOJE

Imperijas griuvo. Vēl kitos gimē ir vēl puolē. Galingoji Roma, valēžiusi civilizuoṭā pasaulī, šīandien īzvelgīamas senovēs galīngumo vien šēšēlis. Napoleonas, Prancūzijas imperatorius, pirm šīnto metū, buvo galīngīausias, priēš kurī drebējo ir nusīlenkē Europos valdovai, šīandien jo galybēs vos dālēlē likosi. Ir kokia gi buvo priēžastis to visa, kad puolē jū galybē? Niekas kitas nepražudē jū galybēs, kaip vien tik tas, kad negalējo īssīlaikyti vienybēje. Dēl to, kariaujant su priēšais, jū galybē nusīlpo ir puolē. Kiti viešpatavo. Taip pat puolē. Ir vien dēl to paties, kad solidarumo ir vienybēs nebuvu jū tarpe.

Kai Roma buvo pasaulio valdovē, gimē ir īsikūrē viena karalystē, kuri buvo menka ir mažai težinoma pradžioje. Tačīau, jī gražīai augo, sekmingai plētēsi ir tvirtējo. Tai pastebējo net priēšai, kurie mēgīno tā galybē sutriuškīnti. Naujos karalystēs vadai buvo kalīnami, kryžīuojami, žudomi, arba skīriami ī Arenā, kur plēšriejī žvērīs juos draskytū ir surytū. O visgi buvo kas tai nepaprasto toje naujoje karalystēje. Tie baisūs užpuolīmai ir kraugeringi persekīojīmai nesustabdē tos naujos karalystēs augīmo, bujojīmo ir īsigalējīmo. Kaip tik priēšīngai, jī vyravo ir kas dien gavo naujū jēgū ir stiprybēs ir galingumo. Tojī naujai īsikūrusi karalystē yra Jēzaus Kristaus Bažnyčia, kuriā īsteigē Gyvojo Dievo Sūaus, kurios nei priēšai nei pragaras negalēs nugalēti, kuri visada bus īkī pasaulio pabaigai. Ir dēl ko gi jī taip

auga, taip plēčīasi ir taip tvirtēja? Dēl to, kad jī yra Dievo darbas ir joje yra solidarumas, vienybē.

Kad gerīau suprasti to solidarumo ir tos vienybēs didelē svarbā ir reikšmē, reikalinga kalbēti apie tā vienybē tikējīme ir mokinīme, kalbēti apie tā vienybē Bažnyčios valdyme ir autoritete. Tai buvo Viešpaties Jēzaus troškīmas, kad Jo Bažnyčia visada laikytūsi vieningumo mokinīme ir vienybēs tikējīme, nes Jis Pats īsakē savo mokytiņiams ir īpēdīnīams, kad vienaip mokytū visū tū tiesū, kurias Jis apreīškē ir mokīno, ir kad tikīntieji ir īspāžīntojai priimtū ir tikētū ī tas visas tiesas, nes Jēzus Kristus savo apaštalus īpareigojo taip daryti, īsakīdamas: "Eikīte tat ir mokykīte visas tautas, krikštydami juos vardan Tēvo ir Sūaus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, kā tik esu jums īsakēs" (Mat. XXVIII, 19-20). Dieviškasis Mokytojas buvo labai īsakus ir galingas tame īsakyme, īpareīguojant apaštalus skelbti Jo evangelijā. Patys apaštalai priēmē nurodymus ir palīepīmus, kaip turi garsīnti ir plēsti Jo mokslā. Jie buvo gerai apsīpažīnē su visomis apreīkštomis tiesomis ir īsakymais. Dēl to savo pamoksluose, atverčīant stabmēdžīus ī krikščīonybē, jie nedarē īšīmčīū, nes gerai žīnojo Kristaus mokīnīmus ir īsakymus: "Eīdami ī visā pasaulī, skelbkīte evangelijā visam sutvērīmui. Kas tikēs ir bus pakrikštytas, tas bus īsganytas; kas gi netikēs, bus pasmerktas" (Mork. XVI, 15-16).

Į ką gi reikėjo tikėti? Reikėjo tikėti evangeliją, kuri laiko tas tiesas, kurias Jėzus Kristus apreikšė ir mokino. Tikėti visas tiesas ir nedaryti išimčių. Ar tas labai svarbu? Tikrai ir neabejotinai! Nes nuo to tikėjimo pareina visų išganymas.

O tie mokymai, ką Dieviškasis Mokytojas mokė, apaštalai mokino tą patį ir tą patį pasisavinę jaunos Bažnyčios tėvai ir daktarai, ir šiandien Bažnyčioje skelbiama ir mokinama tas pats. Tai yra Kristaus tikrosios Bažnyčios mokslas, kurs visur ir visada skelbė ir mokino, kad yra vienas Dievas trijuose Asmenyse, kad Dievo Sūnus tapo Žmogumi, kad kentėjo ir mirė žmonių atpirkimui. Tai yra Bažnyčios mokslas, kad Dieviškasis Išganytojas įsteigė septynis sakramentus, per kuriuos galima įgyti malones; kad Šv. Krikštas yra durys, kuriomis kiekvienas įeina į tikinčiųjų tarpą, tampa Kristaus išpažintojas ir sekėjas, kad Jėzus Kristus yra tikras ir esybiškas Šventoje Eucharistijoje, kaip Dievas ir kaip Žmogus, su Kūnu ir Krauju ir Siela. Tai yra tikrosios Bažnyčios mokslas visur ir visada tas pats, kad atgailos sakramente žmonių nuodėmės atleidžiamos visame pasaulyje, jei nusidėjęs tikrai gailisi už padarytus nusikaltimus ir prižada pataisyti savo gyvenimą, kad mirties valandą turėsime stoti prieš Visagalį, Kurs yra visų Teisėjas ir, kad tie, kurie miršta Dievo malonėje, gauna amžinąjį Viešpaties užmokesnį, o užkietėję nusidėjęliai bus pavesti šetonui, kuriam tarnavo ir tokie niekada Dievo veido neregės — amžinai bus atmesti.

Nežiūrint, ar bus kalbama apie tikrąją Bažnyčią tavo gimtinėje ar tolimuose Japonijos ar Kinijos kraštuose, Bažnyčios mokslas nesimaino. Tas mokslas liksis vienodas ir toks pat iki pasaulio pabaigai. Dieviškojo Išganytojo apreikštos tiesos turi būti ir visada bus vienodai užlaikomos ir mokinamos Kristaus tikroje Bažnyčioje.

Tokią vienybę ir solidarumą tikėjime ir mokinime turi tik Katalikų Bažnyčia, Romos Katalikų Bažnyčia, ir ji tik viena turi tokį solidarumą ir vienybę, nes tik ji viena yra Kristaus tikroji Bažnyčia. Nežiūrint visų antpuolių, kurie praeityj buvo mesti Katalikų Bažnyčiai ir kuriais dabar puolama

ją, niekas, o niekas negali pasakyti, nė įrodyti, kad Romos Katalikų Bažnyčia nustojo mokyti bent vieną tiesą, kuri randasi Šv. Rašte ir padavime. Taip pat nė vienas negali įrodyti, kad ji būtų priėmusi kas nebūtų Šv. Rašte ar padavime.

Gali sakyti, kad Katlikų Bažnyčia įsteigė ir patvirtino naujas dogmas, pavyzdžiui: Švenč. Panelės Marijos Nekaltojo Prasiidėjimo arba Popiežiaus Neklaidingumo dogmas. Tačiau, tai nėra naujos dogmos, nes jas randame Šv. Rašte ir tradicijoje. Tiktai šios tiesos pirmiau nebuvo reikalo paskelbti žmoniui ir griežtai įsakyti į jas tikėti, nes tikintieji visada į jas tikėjo ir niekas neprikaišiojo tokiam jų tikėjimui. Tiktai reikalui atsiradus Švč. Panelės Marijos Nekalto Prasiidėjimo ir Popiežiaus Neklaidingumo tiesos buvo paskelbtos kaip dogmos, į kurias tikintieji privalo tikėti. Reik žinoti, kad Katalikų Bažnyčia niekada nepaskelbė ir nepatvirtino tikėjimo artikulo, kurs nebūtų tikriausia tiesa.

Apsidairius po platųjį pasaulį, brangus skaitytojau, ar pats galėsi rasti kitą tokią Bažnyčią, kuri turėtų tokį solidarumą ir tokią vienybę tikėjime ir mokinime, kaip turi Romos Katalikų Bažnyčia, Kristaus tikroji Bažnyčia? Tikrai nerasi! Dėl to, dėkok Dievui, kad esi Kristaus tikrosios Bažnyčios narys. Daryk visa tai, ką Bažnyčia mokina ir įsako, o būsi laimingas ne vien čia, žemėje, bet gali tikėtis ir būti tikras, kad po mirties būsi palaimintas Dangaus Karalystėje, kur Dievo Tėvo dešinėje regėsi Jėzų Kristų, Kurs visų išganymui įsteigė vienintėlę tikrąją Bažnyčią, ir laimė tau, kurios tu esi narys. Naudokis Dievo malonėmis joje sudėtomis, o būsi laimingas čia žemėje ir amžinai danguje.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

E. J. K.

Alvernia High School Chicagoje katalikės studentės renka cigaretas — bet ne sau tik misijoms. Sesuo Catherine, vedėja raupsuotųjų ligoninės Carville, Louisiana, pranešė kad raupsuotiesiems ligoniams leidžiama rūkyti, nes rūkymas jų nervus nuramina ir jų skausmus sumažina.

Vysk. P. Būčio Sidabrinis Jubiliejus

1909 m. Marijonų Vienuolijos Atnaujintojas, a. a. arkiv. Jurgis Matulevičius, kartu su vysk. P. Būčiu pradėjo vienuolinį gyvenimą. Šv. Tėvui Pijui X leidžiant, vysk. Būčys pradėjo naujokavimą, pasilikdamas toliau profesoriantį Petrapilio Kunigų Akademijoje. Šią vasarą sueina 25 jo vienuolinio gyvenimo metai.

J. E. P. Būčys gimė Šilgalių km. 1872 m. rugp. 20 d. 1883 m. įstojo į Marijampolės gimnaziją; 1890 m. jįsai stoja į Kunigų Seminariją Seinuose. 1899 m. išvestas kunigu

gauna Šv. Teologijos Magistro laipsnį. 1902 m. vysk. A. Baranauskas paskiria kun. P. Būčį Kunigų Seminarijos profesorium, bet mokslo metams pasibaigus, Mohilevo arkiv. B. Klotovskis gauna vysk. A. Baranausko sutikimą skirti kunigą P. Būčį Petrapilio Kunigų Akademijos profesorium. Akademijoje dirba nuo 1902 m. rudens iki 1915 m. Vienus metus dirba su karo tremtiniais Izmailovskoje Roščoje ties Maskva.

1916 m. per Suomiją, Švediją, Norvegiją, Angliją, Franciją pasiekė Rymą. Tėvo

Generolo siunčiamas į Ameriką, išplaukia ten 1916 m. spalio 16 d. ir padeda Marijonams kurti savo namus, mokyti jaunus kandidatus. 1917 m. vasarą Milwaukee arkiv. Messmeris prašo Marijonų pagalbos. Siunčiamas kun. P. Būčys į lietuvių parapiją Sheboygan, Wis. Devyniems mėnesiams praėjus, 1918 m. skiriamas klebonu į Waukegan, Ill. Bet neilgai ten dirbo — susirgo, teko atsakyti. 1918 m. jisai redaguoja dienraštį "Drauga." 1921 m. atšaukiamas į Lietuvą. 1922 m. skiriamas į Liet. Universiteto Teo-Filos. Fakulteto profesorium ir Dekanu. 1924 m. jis išrenkiamas Universiteto Rektorium.

Mirus J. E. arkiv. Jurgiui Matulevičiui 1927 m. sausio 27 d., prof. P. Būčys eina Marijonų Vienuolijos Vyriausio Vadovo pareigas. Kitais metais išrenkamas Vienuolijos Generolu ir 1928 m. apsigyvena Ryme. Šv. Tėvas Pijus XI paskiria prof. P. Būčį Rytų Apeigų vyskupu 1930 m. birželio 25 d. Liepos 6 d. jis konsekruojamas vyskupu. Naujas pareigas eidamas, aplanko daug valstybių. 1931 m. dirba Amerikoje, grįžta su pranešimais į Rymą ir kitais metais rudenį iš naujo siunčiamas vysk. P. Būčys į Jungt. Amer. Valstybes. Pusę metų dirbęs, grįžta į Rymą, dalyvauti Marijonų Kongregacijos Kapituloje. 1933 m. spalio mėn. 5 d. Šv. Tėvas priima jį audiencijon ir iš naujo siunčia į Ameriką dirbti rusų atvertimo į Bažnyčios vienybę darbą. Keliolika stačiatikių šventikų, vysk. P. Būčiui, M.I.C. tarpininkaujant, priimta į Katalikų Bažnyčią.

Nuolatinių rūpesčių, kelionių, vargų ir su Dievo pagalba š. m. pasiektą vaisių pranešimą padarė J. E. Vysk. Būčys Šv. Tėvui Pijui XI birž. 12 d. Kviečiamas į visos Lietuvos pirmąjį Eucharistinį Kongresą atvyko į Lietuvą pasidžiaugti žmonių meile Kristui, Tėvynės pažanga ir šiek tiek pasilsėti vasaros metu po 35 kunigystės metų ir 25 vienuolinių gyvenimo metų darbuotės.

Mums, Amerikos lietuviams katalikams ypatingai yra malonu sveikinti J. E. Vyskupą P. Būčį šio jubiliejaus proga, nes keletą metų jis mūsų tarpe darbavosi ir paliko daug gražiausių atsiminimų kaip buvęs mūsų dienraščio vyriausias redaktorius, misijonierius ir lietuvių katalikų visuomenės uolus veikėjas.

J. E. Vyskupo P. Būčio kilnus asmuo yra tarptautiniai žinomas. Jis žinomas kaip rašytojas, parašęs daug vertingų, mokslisų knygų, kaip gilus mokslo vyras ir profesorius. Dabar Jo Ekscelencijos vardas dar plačiau yra žinomas pasaulyje, nes Uoliajam Vyskupui tenka dirbti labai sunkų ir atsakomybę darbą — traukti rusų tautą prie Katalikų Bažnyčios. Šios kilnios misijos darbe J. E. Vysk. Būčiui turėtų eiti į talką visa mūsų tauta.

L. Š.

VAIRININKO PASIZYMĖJIMAI

E. J. K.

Mūsų gyvename miestuke katalikai ir protestantai nepaprastai gražiai susigyvena. Protestantai lankosi ant mūsų parapijinių pramogų, vakarienių, t. t., taip pat ir mūsų katalikai lankosi jų parengimuose. Pavyzdžiui, neseniai vienas pralotas atlaikė savo jubiliejines Mišias čia. Per Mišias, visos krautuvės, ir katalikų ir protestantų (ir jų esama apie 25) buvo uždarytos jo pagerbimui. Vakare buvo pagerbimo vakarienė. Benas iš vietinės aukštosios mokyklos išpildė programą. Taip pat, kas sekmadienį tenka matyti po keletą protestantų Katalikų bažnyčioje klausant Mišias. Jiems tas labai įdomu. Žinoma, katalikai niekad nelanko jų pamaldas, bet jie tą labai gerai supranta, ir dėl to neišsėdžia, kas kitur dažnai atsitinka. Tokie nuoširdūs sątykiausiai labai dažnai paruošia dirvą protestantų atsivertimui, kas jau keletą kartų atsitiko, kaip patys žinome.

Mūsų dolerio vertei nukritus beveik per pusę, daug kas buvo tuomi sunkiai paliesti. Ypatingai amerikiečiams besimokinantiems Europos universitetuose tas pasunkino gyvenimo sąlygas. Dabar tą pačią reikalingą sumą mokslui ir gyvenimui sudėti, reikalinga surinkti dvigubai daugiau negu pirma. Tas taip pat apsunkino Tėvus Marijonus, kurie kas met siunčia būrius klierikų mokyti Europos universitetuose, ir todėl jie buvo priversti šįmet įsteigti savą seminariją Amerikoje, kad nors kiek palengvinus sunkią piniginę padėtį.

"Dažnai nusidedamas sunkiai prieš Dievą, žmogus pagaliau pildo tas pačias nuodėmes beveik be pagundos. Kun. Elliott.

NAUJAI IŠVESTI KUNIGAI MARIJONAI

Liepos 15 dieną Tėvų Marijonų kolegijoje Romoje, via' Corsica 3, įvyko didelės iškilmės — kunigų šventimai. Tame gražiame jaunuolių būrelyje buvo penki lietuviai amerikiečiai, nauji Tėvai Marijonai, kilusieji iš mūsų Amerikos lietuvių ir čia mums savo darbą aukosiantieji.

Kun. Jonas Vosylius, S.T.B.

Kun. Jonas Vosylius gimė 8 d. kovo m. 1908 m. So. Boston, Mass. Čia ir dabar gyvena jojo tėveliai ir sesutė. Kunigo motinėlė yra plačiai žinoma šv. Petro parapijos darbuotoja, prisidėjusi prie kiekvieno darbo, dirbamo kilnesniai idejai.

Kun. J. Vosylius savo gimtajame mieste baigė pradžinius mokslus. High school mokslus išėjo Dunkirk, N. Y. Kolegijos mokslų mokėsi Marian Hills, Hinsdale, Illinois, kolegijoje. Čia jisai atliko ir naujokavimo metus. Kada Jo Ekscelencija Vyskupas P. Būčys grįžo iš Eucharistinio kongreso iš Sidney, Australijos, per Chicagą, pasiėmė klieriką Vosylių su savim į Romą, kur jisai mokėsi šešerius metus.

Po šventimų kun. J. Vosylius vyksta į Lietuvą. Čia jisai gyvens metus laiko, kad tinkamai išmokus lietuvių kalbą, šalia kurios jisai kalba gražiai angliškai ir itališkai. Jau nasai dvasios vadas ruošasi į mokytojus, todėl ir jojo mokslas dar nėra baigtas.

Linkime naujam dvasios vadui gausios Dievo palaimos savo kilniame pašaukime, kaip šiančie kad jisai teikia džiaugsmo savo tėveliams ir vienuolijai, daug atneštų to džiaugsmo ir visai mūsų tautai.

Kun. Juozas Vaškevičius.

Kun. Juozas Vaškevičius gimė 4 d. vasario m. 1910 m. Newark, N. J. Jojo šventimai buvo numatomi kiek anksčiau, štai kodel jau anksčiau mūsų laikraščiuose buvo rašyta apie jojo šventimus, bet jisai palaukė pora mėnesių ir kartu įsišventino su savo kurso draugais.

Kun. J. Vaškevičiaus motina, brolis ir sesuo gyvena Newark, N. J. Jojo tėvas jau miręs, buvo garsus karo meto laikų Amerikos lietuvių visuomenės darbuotojas, daug dirbęs Sus-me, Federacijoje ir ypatigai Tautos Fonde.

Naujasai dvasios vadas savo pradinius mokslus ėjo savo gimtajame Newarko mieste, vėliau lankydamas vietinę garsiąją šv. Benedikto high school. Kolegijos mokslus išėjo Marian Hills, Hinsdale, Illinois. Filosofijos mokėsi Montrealio, Kanadoje, seminarijoje. Romoje mokėsi tris metus; čia jisai ir toliau tęs savo aukštuosius mokslus.

Visa Vaškevičių plačioji giminė pasižymi savo lietuviškumu. Jos kaip tik netrūksta kun. Juozui, kuris puikiai kalba lietuviškai; taipgi gražiai kalba angliškai, pranciškiškai ir itališkai. Pernai vasarą kun. J. Vaškevičius kiek laiko gyveno Londone, Anglijoje, ir paskui Lietuvoje.

Naujam dvasios vadui linkime daug to džiaugsmo, kurio pilna šiandie jojo ir jo artimųjų širdis, kad juomi pasiaudotų ir plačioji Amerikos lietuvių visuomenė.

Kun. Alfonsas Jagminas, Ph. D., S.T.B.

Kun. A. Jagminas gimė 7 d. rugsėjo m. 1908 m. Brooklyn, N. Y. Jojo motina ir du broliai gyvena Apreiškimo parapijoje. Vyresnysis brolis yra įvairių parapijos draugijų narys, dažnai vis užimdamas raštininko pareigas. Tas parodo jaunuolio pasiaukojimo visuomenės reikalams.

Naujasis dvasios vadas Brooklyno mieste baigė pradžinius mokslus; čia jisai lankė Katedros Kolegijos high school. Pačius kolegijos mokslus išėjo Marian Hills, Hinsdale, Ill. 1927 metais kartu su garsiąja Lietuvos Vyčių ekskursija išvyko į Lietuvą ir pastojo į Kauno Vytauto Didžiojo universitetą. Pasiėmęs Lietuvoje vienus metus, dvasinės vyresnybės, kaip daug žadęs jaunuolis, pasiūstas į Romą, į Angelico universitetą. Vyresnybės lūkesių neužvylė — 1931 metais jisai gavo filosofijos daktaro laipsnį. Pabaigęs aukštąsias filosofijos studijas, mokėsi teologijos ir šimet gavo šv. teologijos bakalauro laipsnį. Kun. A. Jagminas tęs savo studijas toliau, nes jam sekasi.

Šioje brangioje dienoje kaip kun. dr. Jagminui, taip ir jojo brangiems giminėms linkime daug Aukščiausiojo palaimos, prisimindami gražų gyvenimo dėsni, kad tik per skausmus galima pasiekti laimės.

Kun. Jonas Jančius, S.T.B.

Kun. Jonas Jančius gimė 26 dieną kovo m. 1909 m. Lawrence, Mass. Vaiku būdamas atvyko į Lietuvą su savo motina, kur jiedviem teko praleisti visos didžiojo karo baisybės. Lietuvoje, Skirsnemunėje mažam Jonukui teko pradėti mokslas.

Karui pasibaigus motina su sūnum sugrįžo atgal pas tėvą į Lawrence, kur jisai baigė pradžinius mokslus viešojo miesto mokykloje. High school ir kolegijos mokslus išėjo Marian Hills, Hinsdale, Illinois, kolegijoje. 1928 metais išvyko į Romą, kur mokėsi filosofijos ir teologijos Angelico universitete. Čia jisai ir toliau tęs savo aukštuosius mokslus.

Draugai kun. Jančiui pranešauja, kad iš jo būsiąs geras misijonierius. Dievas nepagalėjo jam gražių ypatybių ir gabumų. Linkime kun. J. Jančiui, kad toji draugų pranašystė išsipildytų, kartu primindami, kad ir Marianapolio kolegija jo laukia.

Kun. Antanas Švedas.

Kun. Antanas Švedas gimė 13 d. rugpiūčio m. 1909 m. Providence, R. I., kur gyvena jo tėveliai, brolis ir būrys seselių. Kun. Švedas yra pirmutinis šv. Kazimiero parapijos kunigas.

Naujasis dvasios vadas pradžinius mokslus išėjo gimtajame mieste. High school ir kolegijos mokslus baigė Marian Hills, Hinsdale, Illinois. Filosofijos studijas lankė Montrealio seminarijoje, Kanadoje. Paskui išvyko į Romą, į Angelico universitetą. Čia kun. Švedas ir toliau mokinsis aukštųjų mokslų.

Providence lietuviai buvo apleisti daugelį metų; jais rūpinosi lenkai. Toks buvo ir rūpestis — lietuviai vargo. Susikūrus lietuvių šv. Kazimiero parapijai, tuojau pradėjo ir lietuviai gyvuoti, savo vaikus į mokslus leisti. Štai kun. Švedas pirmutinis pasiekė savo tikslo, bet ne paskutinis; jį seka visa eilė gražių jaunuolių, žadančių Providence lietuvių koloniją tinkamai iškelti aukštyn.

Linkime kun. A. Švedui sėkmingai baigti savo mokslus ir stoti į darbą, kuris yra reikalingas daugelio darbininkų, ypatingai tokių pasiaukojusių, visa siela atsidavusių savo Tikslui.

J. N.

ŠVENTŪJŲ METŲ JUBILIEJAUS ATLAIDŲ ĮGIJIMO SĄLYGOS HARTFORDO VYSKUPIJOJE

I. Išpažintis.

II. Šv. Komunija. (Velykinė neskaitoma).

III. Nurodytųjų Bažnyčių Aplankymas:

a. Reikia bažnyčią aplankyti dvyliką kartų, galima aplankyti tą pačią dieną arba įvairiomis dienomis.

b. Bažnyčią galima aplankyti daugelį kartų antsyk, valandėlei išeinant iš bažnyčios ir vėl grįžtant.

c. Ta dvylika aplankymų turi būti šitaip atlikta:

1. Kur yra keturios bažnyčios, reikia tris kartus aplankyti savo parapijos bažnyčią ir kitos po tris sykius. Hartforde tris kartus reikia aplankyti Šv. Juozapo katedra.

2. Kur yra tiktai trys bažnyčios, reikia savo parapijos bažnyčia ir kitos dvi aplankyti po keturis kartus.

3. Kur esame dviejų bažnyčių, kiekvieną reikia aplankyti po šešis kartus.

4. Kur yra tiktai viena bažnyčia, ją reikia aplankyti dvylika kartų.

5. Vienuolijų nariai ir visi gyvenantieji įstaigose ar vienuolynuose, gali lankyti savo koplyčią. Gyvenantieji seminarijoje, gali lankyti seminarijos koplyčią.

Visi, turintieji per septynias dešimtis metų, gali lankyti tiktai vieną bažnyčią. Kurie negali atlikti pažymėtų aplankymų, gali prašyti nuodėmklausio, kad jisai pakeistų tas lankymo sąlygas kokiais gailestingumo darbais.

IV. Maldos:

Sekančios maldos Kristaus Atpirkimo ir Kančios atminimui turi būt kalbamos per kiekvieną aplankymą:

a. Prie altoriaus, kuriame yra Švenč. Sakramentas (misijų bažnytėlėse, kuriose Švenčiausias nelaikomas, tuos poterius reikia kalbėti prie didžiojo altoriaus.)

1. Tėve Mūsų.

2. Sveika Marija.

3. Garbė Dievui Tėvui.

Šiuos poterius reikia sukalbėti šešis kartus, šeštąjį kartą šv. Tėvo intencija.

b. Prie Kryžiaus:

1. Tikiu į Dievą Tėvą — tris kartus.

2. Maldelę — "Garbiname Tave, Vieš-

patie Jēzau Kristau, ir šloviname Tave, jog per šventā savo kryžiu atpirkai pasauli!" — vienā kartā.

c. Prie Švenč. Panelēs Marijos paveiklo arba stovykļos:

1. Septynis kartus "Sveika Marija" septyniū Marijos sopuliū prisiminimui.

2. Maldeļē "Memorare — O atmink, Švenčiausioji Panele Marija" arba panašīā maldeļē — vienā kartā.

d. Prie Švenčiausiojo Sakramenta:

1. Vienā kartā kaip tikējimo išpažinimā — Tikiu ī Dievā Tēvā. Jeigu nuodēmklausis paliuosuoja quo dvylikos bažnyčios aplankymū, visiškai ar dalinai, malčos šv. Tēvo intencija vistiek turi būti atkalbamos (dvylika kartū: Tēve mūsū, Sveika Marija ir Garbē Dievui Tēvui.). Tiktai ligoniams, kurie joku būdu negali minētū poteriū sukalbēti, jū skaičius galima sumažinti.

Šventūjū Metū Jubilējaus šv. Tēvo intencijos yra šios:

1. Katalikū Tikējimo laisvė ir pamaldū liuosybē.

2. Taika ir gero visose tautose.

3. Misijū darbuotēs sėkmingumas.

4. Netikēliū atsivertimas ir atpildas Dieviškajai Gerybei už jū padarytuosius ļzeidimus.

5. Visu krikščioniū susivienijimas vienoje avijoje po vienu Ganytojum.

Tikintieji gali įgyti šiuos visuotinius Šventūjū Metū atlaidus sau arba sieloms skaistyklōje kenčiančioms, kiek kartū jie išpildys aukščiau nurodytas sąlygas.

Šventieji Metai baigiasi per Atvelykū, balandžio 28 dienā, 1935 m.

Maurīcijus McAuliffe,

Hartfordo Vyskupas.

A. † A.

Marijonū Kolegijos Rēmējū Draugijos
Garbēs Narē

MARIJONA PRANSKEVIČIENĒ

Mirē birželio 13 d., 1934 m. Worcester, Mass.

Tēvai Marijonai atlaikys už jos sielā dvejas šv. Mišias, rugpiūčio 8 ir 11 d.

Visi Marijonū Kolegijos Rēmējū Draugijos nariai-ēs malnēkite sukalbēti už mirušią narē po dalī šv. Rožančiaus.

Švenč. Pana Marija Jēzaus Motina

Jēzus kā tik buvo ļzengēs ī dangū. Jo īstikimi draugai su īsitempīnu žiūrējo, kad galētū bent ilgiau Jī pamatyti. Staiga "du vyru baltais rūbais atsistojo prie jū. Juodu tarē: *Vyrai, Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrēdami ī dangū? Tas Jēzus, kurs paimtas nuo jūsū ī dangū, taip pat ateis, kaip matēte jī einanti ī dangū.*" (Apd. I, 10, 11). Po šio pranešimo, kurį tuo du angelu žmogiškoje išvaizdoje jiems buvo suteikę, mokiniai sugrižo Jeruzalēn ī kambarelī, kuriame vienuolika apaštālū susirinkdavo po Išganytojo nukryžiavimo. "Visi šitie pasilīkdavo vieniširdžiai maldoje draug su moterims, su Jēzaus motina Marija." (Apd. I, 14). Čia jie susirinko maldingai pasirengti šv. Dvasiai priimti. Tai buvo tame laikotarpyje, po Jēzaus ļzengimo ī dangū, ir prieš Šventosios Dvasios nužengimā ant apaštālū, kad šv. Petras, Dievo paskirtas Bažnyčios galva, kēlēs ir prabilo jiems apie reikalingumā išrinkti Judō išdaviko vietoje kitā apaštālā. Švenčiausioji Pana Marija dalyvavo šiame išrinkime. Pasirinkimas buvo tarp Barsabas'o ir Motiejaus. "Ir jie metē apie juodu burtus. Burtas puolē ant Motiejaus, ir jis buvo priskaitytas prie vienuolikos apaštālū." (Apd. I, 26). Gali būt, kad Švenčiausiosios Panos Marijos dalyvavimas tame išrinkime buvo šaltiniu didelio suraminimo jiems vi-

siems. Būdami dar nevisišškai susitvirtinę malonėje, Apaštalai reikalingi buvo jos motiniško patarimo ir padrašinimo.

“*Sekminių diena atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai ūmai pasigirdo iš dangaus užimas, lyg - kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip Šventoji Dvasia jiems davė prabilti.*” (Apd. II, 1-4).

Jeruzalės gyventojai ir svečiai buvo pripildyti nusistebėjimo, kuomet jie prisiriartino prie šio namo ir išvydo stebuklus, kuriuos Šventoji Dvasia padarė ant apaštalų. *Ir jie visi labai stebėjosi ir mustebę klausė kits kitą: Ką tai reiškia?*” (Apd. II, 12). Kai kurie, žinoma, tyčiojosi iš jų ir sakė “*jie apsigėrė saldžiu vynu.*” (Apd. II, 13). Beabėjo labai Jėzaus Motinai patiko, kaip šv. Petras atsistojo viešai be baimės, ir išaiškino šio nuo stabaus atsitikimo reikšmę, ir tuomi sužadino jų sąžines, kad atsiverstų ir priintų Kristaus religiją. Be abejonės galima tvirtinti, kad švenčiausioji Pana Marija meldėsi už jų atsivertimą. Šio nuoširdaus pamokslo pasekmė, kiekvieno širdį patraukė prie Jėzaus, Marijos Sūnaus. “*Priėmusieji jo žodžius buvo pakrikštyti. Taip tą dieną prisidėjo apie trys tūkstančiai sielų.*” (Apd. II, 41).

Tai buvo aišku, kad Marija, kaipo Jėzaus Kristaus Motina, turėjo gyvai būti užimta Bažnyčios augimu ir gerove. Galime manyti, kad pirmieji krikščionys suprato tai, ir nusimanė kad jų pareiga gerbti Mariją ir ieškoti jos patarimų. Be to, kada mes tą apsvarstome, matome, kad Marija linksmai suvartojo kiekvieną pritinkamą progą padrausinti apaštalus jų evanĝeliškuose darbuose, o labiausiai ji padrausino daugumą ištikimųjų Dievo tarnų, kurie atvirai išpažino Kristaus mokslą. Apaštalai ir visi tie išrinktieji krikščionys, kuriuos ji mylėjo kaipo jų dvasiškoji motina, didžiame džiaugsme dirbo Kristaus Bažnyčioje kartu su Marija, Jėzaus Motina.

V. P. Gražulis

* * *

Nuoširdžiausį Lietuvišką Ačiū

Šiuomi noriu pareikšti nuoširdžiausį lietuvišką ačiū visiems, kurie koku nors būdu yra prisidėję prie Naujosios Anglijos LIETUVIŲ DIENOS pasisiekimo!

Visu pirma tenka padėkoti įvairioms komisijoms, kurios per keletą savaičių rūpinosi, kad toji diena tikrai pasisektų, negailedami nė triūso, nė išlaidų.

Ačiū gerb. kun. Jonui Ambotui, kuris tokioje karštoje cionoje celebravo šventąsias Mišias, ir kun. Jonui Vaitekūnui, kuris pasakė gražų pamokslą.

Ačiū gerb. chorų vedėjams ir visiems choristams, kurie nežiūrėdami nė ilgos kelionės, nė išlaidų prisidėjo savo gražiomis dainomis, kad palinksminus susirinkusią publiką. Ypatingai ačiū p. Aleksiui ir jojo vadovaujamam chorui, kurie daugiau valandų išstovėjo saulės kaitroje besirūpindami, kad tik geriau pagiedojus ir padainavus. Ačiū p. J. Čižauskui, kuris per šv. Mišias pagiedojo solo.

Ačiū gerb. kun. Pranui Strakauskui, kuris per visą dieną išstovėjo prie mikrofono, teikdamas žinių, paaiškinimų ir publikai palinksminimų, ir kun. J. Petrauskui, kuris per visą dieną prižiūrėjo maisto tiekimo tvarką.

Ačiū visiems Olimpijadės dalyviams — sportininkams, kurie džiugino publiką savo pasisiekimais. Čia reikia pareikšti ypatingas dėkingumas Norwoodo sviedininkams, kurie jau antru kartu išeina nugalėtojais. Laikykites vyrai ir savo garbės - rekordo neatiduokite nė vienam Naujosios Anglijos rateiui!

Ačiū pp. Lakūnams — Januškiui ir Baltrušičiui — kurie įnešė į Lietuvų Dieną didelio įvairumo, ir ypatingai p. Antanui Gapučui, kuris patsai pasisiūlė šokti su parašūtu iš lėktuvo žemėn, kad tuomi pajvairintų Dienos programą

Daugiausia gi ačiū tai visai miniai mūsų Gerųjų Prietelių, kurie per visą dieną, nepaisydami nuovargio ir nesidžiaugdami pasilinksminimais, stovėjo prie vartų ir prie biznio stalų, besirūpindami, kad švečiams patarnavus ir centą uždirbus išeivijos reikalams švietimui ir spaudai; Marianapolio Ko-

legijai ir "Darbininkui" bei "Studentų Že-
džiui."

Ačiū kaip gerb. svečiams iš toliau atsi-
lankusiems, taip ir visiems kaimynams, kurie
ar tai kartą metuose Lietuvių Dienoje, ar
tai dažnai atsilanko į Marianapolį.

Tebūna Marianapolis Amerikos Lietuvių
tautinis centras, kuris trauktų į save Lietu-
vos vaikus, išėivijoje gyvenančius ir primin-
tų mums visiems lietuvių tautos garbę ir ra-
gintų rūpintis josios reikalais.

Kun. J. Navickas,

Marianapolio Kolegijos Rektorius.

LIETUVIŲ DIENOS ATGARSIAI

Brocktono lietuviai smarkiai parėmė Lie-
tuvų Dieną Marianapolyje. Visa eilė tenykš-
čių prietelių sudėjo daug aukų — valgomų
daiktų daugiausia, kurie buvo sunaudoti pik-
niko metu.

Čia paduodame pavardes visų geradarių,
parėmusių Lietuvių Dieną: — Morta Poškienė,
Antanina Tamaševičienė, Viršulskienė,
Jakintienė, Bielskienė, Pribišauskienė, Rudo-
kienė, Ikasilienė, Mačinkis, Adomaitis, Dins-
monienė, Šapalienė, Damalienė, Tautkienė,
Miliauskienė, Malukienė, Šimkienė, Batakienė,
Kubilskienė, Jonas Dambrauskas, Dam-
brauskienė, Valatkevičienė, Auštikalnienė.

Šių aukotojų dovanas priėmė Stanislava
Šepūtienė. Buvo ir daugiau aukotojų, tiktai
neteko sužinoti jų pavardžių, kad būtų gali-
ma paskelbti viešai ir jiems nuoširdžiai padė-
koti.

Šiems visiems geriesiems prieteliams ir vi-
siems, kurie yra ką nors aukavę, bet jų pa-
vardžių nesužinojus, reiškiamo nuoširdaus
dėkingumo žodžius.

Dėkinga — *Lietuvių Dienos Biznio Kom.*

Iš Dvasiškos Gyve- nimo

THOMPSON, Conn. — Marianapoly, pas
kun. K. Urbonavičių Kmitvillėje viešėjo Šv.
Petro parap. vikaras kun. Jenkus.

CLEVELAND, O. — J. E. J. Shrems,
Clevelando diecezijos vyskupas, paskyrė kun.
J. Anžinlaitį Šv. Jurgio parapijos vikaru.

CHICAGO, Ill. — Chicagoj viešėjo kun-
igai iš Pensylvanijos: kun. J. P. Klimas
iš Mt. Carmel, kun. V. Mikaitis iš Tamaqua
ir kun. V. Nanorta iš Hazleton,

Katalikų Visuomenėj

— Laikraštis Pravda, Maskvoje, sukėlė
aliarmą ir patarė vyriausybei, kad ji isigilin-
tų į religijos klausimą. Pravda labai bijo su-
varžytos religinės praktikos grįžimo.

— Prancūzų misijonieriai aptarnauja
stambeldžių pasaulio 5-tąją dalį — 200,000,000
sielų. Užsienio Misijoms Paryžiaus Draugi-
ja turi daug pasišventusių žmonių. Joje dir-
ba 1,046 europiečiai kunigai, kuriuos ši drau-
gija išauklėjo 62 savo seminarijose. Tose ku-
nigų seminarijose dabar yra 3,508 klierikai.
Draugija turi 48 arkivyskopus ir vyskopus.

Penkias vyskupijas valdo tuose kraštuose
gimę vyskupai. Pereitais metais misijonie-
riai pakrikštijo 112,643 stambeldžių kūdikius,
kurie daugumoj buvo žudomi.

— Meksikos naujas išrinktas presiden-
tas General Lazaro Cardenas pareiškė kad
katalikų tikėjimas jokios įtekmės neturės val-
džioje. Valdžia kontroliuos mokyklas ir vi-
sus liečiančius religijos klausimus.

— Katalikų skaičius dvigubai padidėjo
Indijoje per paskutinius 50 m. Kataliku,
1881 m. buvo 1,411,000 ir jau 1931 — 3,283,000.
Reiškia padidėjo 132.7 nuošimčių. Per pa-
skutiniuosius dešimts metų skaičius užaugo
677,000 arba 68,000 kas metai. Ši statistika
paduota pagal kun. C. Houpert, S.J.

— Pathananthitta, Travancore valsty-
bės, Indijoje, 70 Jakobitų šeimų priėmė kata-
likų tikėjimą šiuo laiku.

— Žvimi Paryžiaus artistė Suprin įstojo
į vienuoliją.

— Delhi mieste, Indijos katalikai stato
didelę švenč. Jėzaus Širdies bažnyčią. Ji
bus jų tautinė šventovė.

— Prancūzijoje katalikai išlaiko 5 auk-
štasis mokslo įstaigas, 100 kunigų semina-
rijas ir misijų mokyklų, 825 realines gimna-
zijas, 11,000 pradžios mokyklų, 72 kat. mo-
kytojų seminarias, 625 našlaičių prieglau-
das ir 288 technikos mokyklas. Apie vienas
milijonas moksleivių lanko tas įstaigas.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Liepos 16 d. Ma-
rianapoly ivyko nepaprastos iškilmės. Bro-
liai vienuoliai atnaujino Dievui sudėtus ap-
žadus.

Pamaldos prasidėjo iš ryto. Apeigu ce-
lebrantu buvo kun. dr. J. Navickas, M.I.C. Pa
ižadu atnaujinimo sekė iškilmingos Šv.
Mišios, kurias atnašavo Šv. Petro parap. (So.
Boston) vikaras kun. Jenkus. Jam asistavo
kun. dr. P. Biskis, M.I.C., diakonu ir klieri-
kas A. Ignotas, M.I.C., subdijakonu. Kun.
J. Vaitekūnas pasakė turingą pamokslą.

Trys broliai stojo į klierikų skaičių: J.
Kuprevičius, M.I.C., Providence, R. I., S.

Vaičaitis, Mahanoy City, Pa. ir R. Aukštakalnis, Minersville, Pa.

NEWARK, N. J. — L.R.K.S.A. 48-tas Seimas praėjo labai maloniai. Vakarai pagerbimui atstovų taipgi gražiai pavyko.

— Šv. Cecilijos choras vadovaujant muz. A. Stanišauskui vaidino "Švarkas ir Milinė," triveiksmį operetišką veikalą su dainomis ir orkestra.

— Šv. Cecilijos choras turėjo savo išvažiavimą į Asbury Parką liepos 29 d.

BINGHAMTON, N. Y. — Lietuviška parapijinė mokykla labai puikiai sekasi. Daug vaikelių susirenka ir lanko mokyklą.

— Liepos 22 d. Šv. Juozapo parap. choras surengė didelį išvažiavimą Woodrow Wilson parke.

BROOKLYN, N. Y. — Liepos 15 d. po pietų prie Apreiškimo parap. bažnyčios susirinko apie 60 automobilių, kurie pasipuošę Amerikos ir Lietuvos vėliavomis, su policijos palydovais vyko į Floyd Bennett aerodromą dalyvauti Dariaus-Girėno iškilmėse.

— Dailės Meno Ratelis surengė didelį išvažiavimą rugpiūčio 3 d.

— Liepos 21 d. įvyko Angelų Karalienės parap. didysis piknikas.

CLEVELAND, O. — Šiomis dienomis Clevelando lietuviai, suaugusieji ir jaunimas, rengiasi prie ateinančių seimų, L.R.K. Federacijos Kongresą, Vargonininkų Sągos ir Kunigų Vienybės seimą.

— Miesto majoras Harry L. Davis pareiškė, kad į trumpiausią laiką bus priimta į miesto ir Cujahoga County darbus 3,500 žmonių.

MT. CARMEL, Pa. — Kulmonto lietuviai liepos 22 d. laikė pkniką Šv. Kryžiaus lietuvių parapijos naudai.

OMAHA, Nebr. — Apaštalytės Maldos dr. ja surengė gražią pramogą parapijos naudai. Lietuvių Pataisymo klubas surengė pralabas.

RACINE, Wis. — Liepos 15 d. Wisconsin Lietuvių Dainų šventė pavyko. Trys chorai dalyvavo: Waukegano Šv. Baltramiejaus parapijos choras, vedamas varg. Žylius; Kenosha Šv. Petro parap. choras, vedamas varg. Kumpytės. Jungtiniam chorui vadovavo varg. Vailokaitis. Programą vedė gerb. kleb. kun. A. Balinskas. Kalbėjo svečias kun. Urbonavičius. M.I.C., Šv. Petro parap. Kenosha, Wis. klebonas.

CICERO, Ill. — Šv. Antano parapijos mėsavybėje eina didelis remontas ir pagerinimai. Parapijos mokykla baigiama atnaujinti, valyti ir dažyti. Didinama Seserų namai. Visą darbą atleika patys parapijonai. Pats gerb. klebonas kun. Vaičiūnas yra patarėjas ir darbo eigos vedėjas.

CHICAGO, Ill., Šv. Kryžiaus parapija. — Parapijos piknikas laikytas liepos 8 d. at-

nešė gryno pelno vienuolika šimtų dolerių.

— Moterų Sągos 21 kuopa surengė pikniką liepos 22 d. Daug įvairumo buvo piknike. Visi liko patenkinti ir linksni.

CHICAGO, Ill., Nekalto Prsidėjimo Švč. Panelės parapija. — Keturiuos didžiausios Brighton Parko dr. jos surengė pikniką liepos 29 d. parapijos naudai. Piknikas labai gerai pavyko.

CHICAGO, Ill. — Antanas Pocius, ilgametis Beethoveno konservatorijos direktorius ir žymusis Amerikos lietuvių kompozitorius bei chorvedis už nuopelnus muzikos srityje, vasario 16 d., šių metų, Lietuvos Nepriklausomybės šventėje, tapo apdovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino Ordenu. Lietuvos konsulas Chicagoj liepos 18 d. komp. A. Pociui įteikė Lietuvos vyriausybės dovaną.

SHEBOYGAN, Wis. — Rugpiūčio 12 d. Sheboygano lietuviai rengia iškilmingą vakarienę su plačia programa leit. Vaitkui pagerbti.

— Liepos 22 d. parap. choras turėjo labai linksmą išvažiavimą į Lake View parką. Sykiu dalyvavo ir parapijos komiteto nariai.

CHICAGO, Ill., Šv. Juozapo parapija. — Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų dr. ja liepos 15 d. bendrai priėmė Šv. Komunija. Girtinas pavyzdys.

— Gerb. kleb. kun. Vaitukaitį aplankė iš tolimų rytų svečiai: kun. Jonas Klimas iš Mt. Carmel, Pa., ir kun. V. Mikaitis iš Tamaqua, Pa.

CHICAGO, Ill., Dievo Apveizdos parap. — Mergaičių sodalicija surengė liepos 31 d. bankietą su programa pagerbimui klebono kun. Albavičiaus.

LIETUVOJE

— Apie 45,000 žmonių aplankė karo muziejų Kaune, per Eucharistinį kongresą.

— Klaipėdos krašto ūkininkų rateliai pasiuntė Klaipėdos krašto gubernatoriui raštą, kuriame nuoširdžiai dėkojama už žvgius, padarytus lietuvių teisėms Klaipėdos krašte ginti ir gyventojų ramybę užtikrinti.

— Pagal naujas su tuberkuliozu kovoti taisykles, bus sustiprinta apsauga nuo galvijų tuberkuliozo užnešimo iš užsienio. Visi ivežami iš užsienio skiriami veislei galvijai ileidžiant juos į Lietuvą bus tuberkulinizuojami pasienio veterinarijos gydytojo.

— Šiomet Lietuvoje numatyta išparceliuoti 285 dvarai.

— Klaipėdos direktorijos nutarimu, iš teismo atleisti trys referendorai -- Bvemeleit, Povileit ir Schroeder. Visi trys atleisti už priklausymą priešvalstybinei organizacijai.

— Prof. Elisonas su keliais mokytojais

nuvyko į Lepšių sodžiaus sodybas ir darė archeologinius kasinėjimus.

— Liepos 6 d. anglų užsienių reik. ministerijoje buvo pasirašyta prekybos Lietuvos Anglijos sutartis.

— Ateityje bus prašalinami iš Lietuvos valstybės radijo stoties orkestros visi sve-timšaliai muzikantai.

— Vokietijos vyriausybė reikalauja, kad Lietuva nutrauktų masinius vokiečių valdinin-
kų pašalinimus Klaipėdos krašte ir neverstų
Klaipėdos piliečių išmukti ir vartoti lietuvių
kalbą.

— Lietuvoje yra 139 elektros plantų.

— Žemės Rūmai numatė šiemet suruo-
šti 9 vietose žemės ūkio parodas: Pasvaly,
Kraikėse, S. Kalvarijoje, Rokišky, Lazdijuose,
T. Naumiesty, Varniuose, Širvintuose ir Už-
paliuose.

— Lietuviškas sviestas eksportuojamas
į Angliją, Belgiją, Palestiną, Čekoslovakiją,
Vokietiją, Prancūziją, Austriją, Siriją, Dani-
ją, Egiptą, Tunisą, Moraką ir į Italiją.

— Šiometinė vasara Lietuvoje yra labai
graži, šilta ir vidutiniais lietinga. Dabar Lie-
tuvos laukai žaliuoja gražiausiais pasėliais,
kurie, kaip dabar atrodo, šiemet duos gerų
derlių.

— Tik per vieną balandžio mėnesį Vil-
niaus krašte kaimai degė 341 kartą. Sudegė
700 ūkio trobėsių ir 130 gyvenamų namų.
Nuostolių ugnies padaryta pusantro milio-
no zlotų.

— Šiomet prezidentui Antanui Smetonai
sukanka 60 metų. Lietuvoje rengiasi tą su-
kaktį tinkamai paminėti.

— Lietuvos įgaliotas ministeris Rygoje,
Juozas Urbšys atšauktas į Kauną ir paskir-
tas užsienių reik. min. politikos departamen-
to direktorium.

— Lietuvių — Prancūzų dr-ja priėmė
nutarimą, kad naujai išrinktoji valdyba da-
rytų žygių įvesti prancūzų kalbą į gimnazi-
jas kaip privaloma, kad ji būtų sulyginta su
privilegijuojamomis kalbomis. Valdybą su-
daro: p. E. Turauškas, p. Neyrac, p. Gustai-
nis, p. dr. Raulinaitis ir p. M. Kavolis.

— Raseiniuose Laisvės paminklo atiden-
gime dalyvavo Kauno Arkivyskupas Metro-
politas, Respublikos prezidentas, Ministerių
Kabineto nariai ir daug svečių.

— Utenoje įvyko didžiulis jaunimo kon-
gresas. Dalyvavo 16 pavasarininkų vėliavų.
Eisenoj dalyvavo 1,200 pavasarininkų, 700
organizuotų svečių ir didelė žmonių minia.

Belgijos karalius Leopoldas ir karalienė
Astridė padovanojo karališkųjų brangių ak-
menų apdabinimui Šv. Panelės statulai Al-
semburge.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ar gali našlė gauti šliubą
bažnyčioje prie altoriaus su visomis apeigo-
mis, kaip ji ji ėmė pirmą kartą. *Našlė.*

Atsakymas. Ji gali gauti šliubą bažny-
čioje, prie altoriaus, per Mišias, tik negali
gauti vedybų palaiminimo, nes ji ji gavo pir-
mą kartą ir jis tesi ir dabar.

Paklausimas. Ar galima klausyti Mišių
ir priimti šv. Komuniją, esant be švarkelio
(coat) ir su trumpiarankoviais marškiniais?

Vikt.

Atsakymas. Apskritai netinka taip ap-
sirėdusiam klausyti Mišių, bet Amerikoje
karščių metų kenčiami yra toki vyrų parė-
dai. *Bet jau jokiū būdu netinka eiti priimti*
šv. Komuniją, taip išsivilkus. Žinoma, nėra
nuodėmės taip priimti, jei kas daro ne iš ne-
pašymo šv. Sakramento, tik kad išvengus
karščio ir prakaitavimo. Bet pagarba Šven-
čiausiam Sakramentui reikalauja, kad kiek-
vienas ir kiekvena eitų priimti Komuniją
tinkamai apsirengę, ne pasiraite rankoves,
kaip eidami kumščiutis, ar kokį darbą dirb-
ti.

Paklausimas. Ar tiesa, kad Rymo Ka-
talikų Bažnyčia savo pačioje pradžioje mo-
kino, kad mirusieji vėl įsikūnija?

Pikelis.

Atsakymas. Nežinau, kaip tu tą įsikū-
nijimą supranti. Tikroji, Kristaus įsteigtoji,
dabar vadinamoji Romos Katalikų Bažnyčia
visuomet mokino, ir dabar mokina vieną ir
tą pačią tiesą apie "mirusiųjų įsikūnijimą,"
tai yra, kad visų mirusiųjų kūnai bus prikelti
iš mirusių ir sujungti su jų siela Pasku-
čiausiam Teismui ir po to jau jie gyvens
nauju, jiems Dievo skirtu gyvenimu. Kito-
kių "įsikūnijimų mirusiųjų žmonių" Bažny-
čia nežinojo ir nežino.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c kra-
sos ženklelį atsakymui.